
ร่วมสืบสาน
"ประเพณีรับบัว"
ประเพณีแห่งสายน้ำของชาวบางพลี
วันที่ ๑๕-๑๘ ต.ค. ๕๖
วันโยนบัว ๑๘ ต.ค. เริ่มเวลา ๗.๐๐ น.
งานประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก
One Traditional Only of The World Oct 15-18, 2013
(Oct 18, 2013 Start Rubbua Traditional at 7.00 am.)

ไปรษณียบัตร
POSTCARD

STAMP HERE

งานประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก ณ วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง
อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ปี ๒๕๕๖ เริ่มวันที่ ๑๕-๑๘ ต.ค. ๕๖ (วันโยนบัว ๑๘ ต.ค. ๕๖)

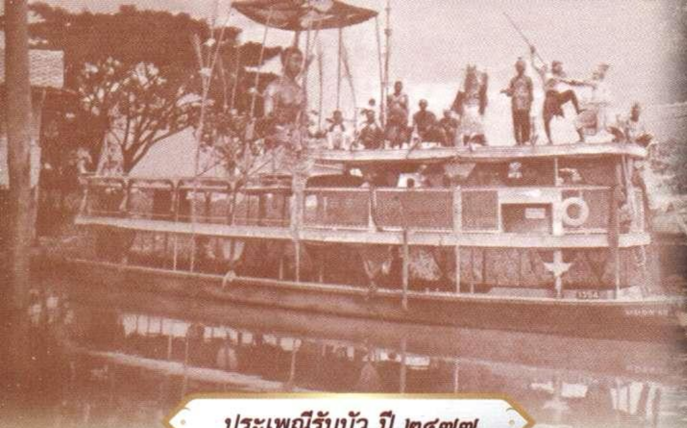
ขอร่วมส่งโปสการ์ด ชวนคนรู้จักมาร่วมงานบุญ “งานประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก” เพื่อความเป็นสิริมงคลในชีวิต

ประวัติหลวงพ่อโตและประเพณีรับบัว

ถ้าจะกล่าวถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง หลายคนจะต้องกล่าวถึง ***"หลวงพ่อโต"*** พระพุทธรูปวารีปาฏิหาริย์ (ลอยมาทางน้ำ) เป็นที่พึ่งทางใจของชาวบางพลี มานานแสนนาน จนกระทั่งมาถึงตำนาน***ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก***ประเพณีรับบัว ที่สาธุชนร่วมสืบสาน เป็นตำนานแห่งสายน้ำของชาวบางพลี ณ วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ที่พระเดชพระคุณ***พระโสภณพัฒนากร เจ้าอาวาสฯ*** พร้อมคณะกรรมการวัด และทางอำเภอบางพลีได้ร่วมสืบสานประเพณีโบราณ เพื่อเทิดทูนบารมี ***"หลวงพ่อโต" พระศักดิ์สิทธิ์ ของชาวบางพลี***

ประวัติประเพณีรับบัว...ย้อนรอยวิถีชีวิตชาวบางพลี ร่วมสืบสานประเพณีรับบัว ***"ประเพณีรับบัว เปรียบเสมือนสายใยแห่งความกลมเกลียว อันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เสมอเพื่อนเสมือนญาติ ระหว่างชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ ที่พำนักอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขภายใต้ร่มบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ ของหลวงพ่อโต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ หล่อหลอมจิตวิญญาณ และมิตรไมตรีเข้าไว้ด้วยกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นมิ่งมงคลแห่งชีวิตสืบต่อมาช้านาน"*** ก่อกำเนิดสายน้ำแห่งชีวี สู่ประเพณีรับบัวในครั้งอดีต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชาวบ้านจำนวนหนึ่ง ตั้งถิ่นฐานพำนักอาศัยอยู่โดยแบ่งเป็นชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ ซึ่งประกอบสัมมาอาชีพแตกต่างกันออกไป ครั้งหนึ่งได้ร่วมปรึกษาหารือและมีความเห็นพ้องต้องกันว่าจะร่วมมือ ร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่รกร้าง เต็มไปด้วยป่ารกชัฏนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรมกล่าวคือในขณะนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของลำคลอง ล้วนรายรอบไปด้วย พงอ้อ กอแขม และวัชพืชนานาพันธุ์ อีกทั้งยังมีบรรดาสัตว์อันตรายในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ส่วนทางทิศใต้นั้นมีป่าแสมล้อมรอบ น้ำมีสภาพเป็นน้ำเค็ม และส่วนทางทิศเหนือประกอบด้วยบึงใหญ่ที่มีบัวหลวงงอกงามหนาแน่นอยู่ทั่วบริเวณ ชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ จึงลงแรงร่วมใจ พัฒนาผืนดินบริเวณนั้นอย่างแข็งขันเรื่อยมา จนกระทั่งมาบรรจบกับทางสามแยก คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประกอบด้วยปากน้ำลำคลอง ๓ สาย คือ คลองสลุด คลองชวดลากข้าว และคลอง

ประเพณีรับบัว ปี ๒๔๗๗

ประเพณีรับบัว ปี ๒๕๕๒

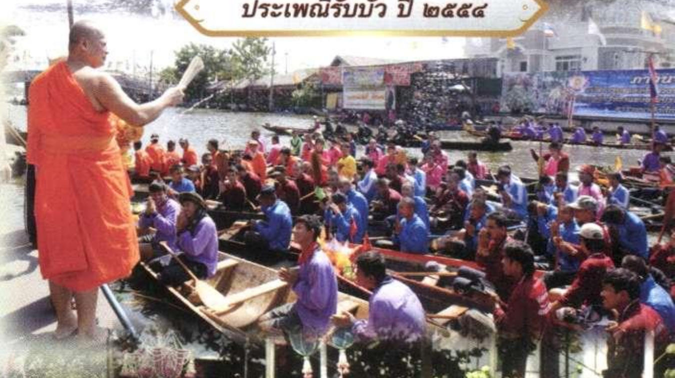
ลาดกระบัง ทั้ง ๓ ฝ่าย จึงกระทำการตกลงและมีความเห็นว่า จะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามลำคลองทั้ง ๓ สายนี้ ด้วยประสงค์จะทดลอง เพื่อได้รู้ถึงภูมิประเทศทั้งหมดว่า ที่ใด ทิศทางใดจะเหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการค้าขาย และเกษตรกรรมมากกว่ากัน จึงแยกย้ายกันไปดังนี้ ชาวไทยไปตามคลองชวดลากข้าว ชาวลาวไปตามคลองสลุด และสุดท้ายชาวรามัญไปตามคลองลาดกระบังจนกระทั่งระยะเวลา ๒-๓ ปีถัดมา ชาวรามัญที่แยกไปประกอบอาชีพ ณ คลองลาดกระบัง เริ่มมีรายได้และผลผลิตที่ตกต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาจากศัตรูพืชจำพวกนกและหนูชุกชุม เข้ามาทำลายพืชสวนไร่นา บังเกิดความเสียหายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจที่จะอพยพโยกย้ายกลับสู่ถิ่นฐานเดิม คือฝั่งบ้านปากลัดอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดการเดินทาง***ในช่วงย่ำรุ่งของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ พร้อมกับได้ชักชวนกันเก็บดอกบัวหลวงในบึงบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมากมาย เพื่อเตรียมนำไปบูชาพระคาถาพัน ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับได้บอกความปรารถนาต่อชาวไทยที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดีว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ในปีต่อๆไปนั้น ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกันรวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวงไปไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน)*** พร้อมมอบให้กับพวกตน (ชาวรามัญ) เพื่อนำไปเป็นดอกไม้ สำหรับเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาต่อไป ด้วยน้ำใจไมตรีของชาวไทยที่มีต่อชาวรามัญเสมอมา จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำตามที่ชาวรามัญได้ร้องขอไว้ หลังจากนั้นชาวรามัญจึงได้พากันกราบนมัสการหลวงพ่อโต อีกทั้งยังอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์ติดตัวไปด้วย เพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วจึงได้ลากลับบ้านปากลัด เพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระคาถาพันต่อไป ในปีต่อมาเมื่อครบกำหนดวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ อีกครั้ง ชาวไทยจึงได้ช่วยกันเก็บรวบรวมดอกบัวหลวงมาไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน) ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับชาวรามัญ ซึ่งชาวรามัญได้เดินทางมารับดอกบัวหลวงเหล่านั้นในเวลา ๓.๐๐-๔.๐๐ นาฬิกาทุกครั้ง ด้วยการโดยสารเรือขนาดใหญ่จำนวนหลายสิบลำ ซึ่งแต่ละลำสามารถบรรจุคนได้ถึง ๕๐-๖๐ คน และทุกครั้งที่เดินทางมานั้น ชาวรามัญพร้อมใจกันส่งเสียงร้องรำทำเพลงล่องมาตามลำน้ำ เพิ่มความครื้นเครงสนุกสนานตลอดเส้นทาง-

ประเพณีรับบัว ปี ๒๕๕๓

ประเพณีรับบัว ปี ๒๕๕๔

แสดงถึงไมตรีจิตและมิตรภาพที่มอบให้แก่กันเสมอมา ***พร้อมกันนี้ชาวไทยจึงได้จัดเตรียมสำรับคาวหวานนานาชนิดไว้รับรองอย่างเพียบพร้อมเมื่ออิ่มหนำสำราญกันครบถ้วนแล้วชาวรามัญจึงนำดอกบัวหลวงไปบูชาหลวงพ่อโตในวิหารของวัดและอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์กลับไปยังบ้านเรือนของตน เพื่อความเป็นสิริมงคล*** และนำดอกบัวหลวงอีกส่วนหนึ่งกลับไปบูชาพระคาถาพัน ณ วัดของพวกตนเองต่อไป และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นประวัติความเป็นมาของ ***"ประเพณีรับบัว"*** ประเพณีอันดีงาม ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน

สองฝากฝั่งชลธารงามพร้อมสรรพ
หลวงพ่อโตตั้งสง่ากลางท้องนที
ครั้นศุภฤกษ์เบิกฟ้าธาราสงบ
เมฆฝนครึ้มอึ้มครึ้มทั่วในบัดดล
ปาฏิหาริย์แห่งศรัทธาได้ปรากฏ
พลันนภากาศสาดแสงดั่งแรงธรรมา

ประเพณีรับบัวประเสริฐศรี
ปลื้มเปรมปรีดิ์คลื่นศรัทธามหาชน
พลันประสบอัศจรรย์ทั่วแห่งหน
ดุจน้ำมนต์หลั่งชโลมทั่วทุ่งคุ้งธารา
ก้มประณตประนมกรค้อมเกศา
ดุจฤทธาบารมีหลวงพ่อโต

ประเพณีรับบัว ปี ๒๕๕๕

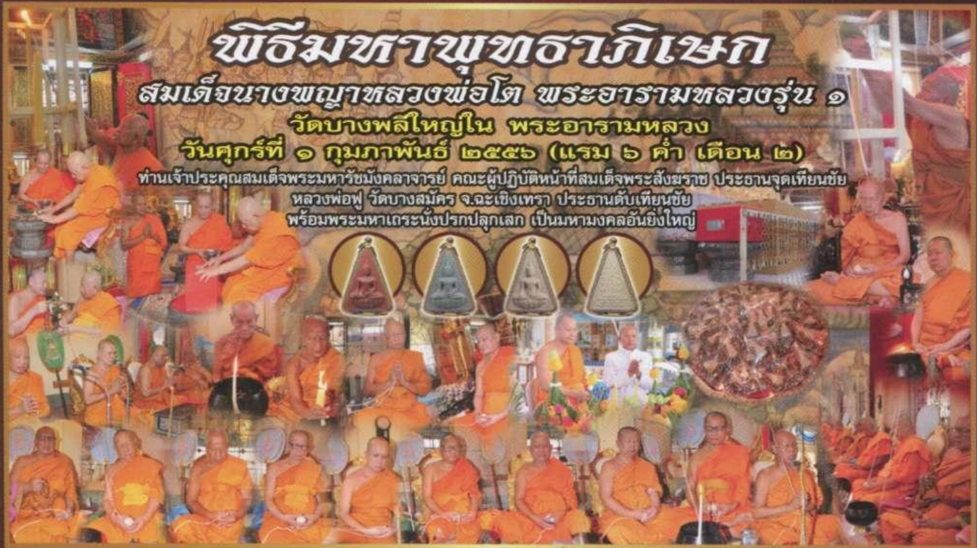
สมเด็จนางพญาหลวงพ่อโต
พระอารามหลวงรุ่น ๑

พิมพ์ใหญ่ ลงรักปิดทอง มี ๓ สี

เลี่ยมกรอบลายผ่าทรายชุบไมครอน พร้อมสร้อย ทำบุญบูชา ๓๐๐ บาท

พิมพ์เล็ก

เลี่ยมกรอบลายผ่าหวาย

ชุบไมครอน

พร้อมสร้อยสีนิล

ทำบุญบูชา ๑๒๐ บาท

สร้างจำนวนจำกัด

ติดต่อสอบถามได้ที่

พระครูปลัดอนันต์

อินฺทปญฺโญ

๐๘๑-๙๒๕-๒๘๔๔

ขอเชิญร่วมบูชาวัตถุมงคลแห่งปี ๒๕๕๖

สมเด็จนางพญา หลวงพ่อโต พระอารามหลวง รุ่น ๑

พิมพ์ใหญ่ มี ๓ สี

ประกอบด้วย

ผงพุทธคุณว่าน ๑๐๙ ชนิด ด้านหลัง ยันต์ฤาฤ หรือยันต์ครู หลวงปู่เผือก พุทธคุณเมตตามหานิยม แคล้วคลาด ปลอดภัย เลี่ยมกรอบลายผ่าหวาย ชุบไมครอน พร้อมสร้อย

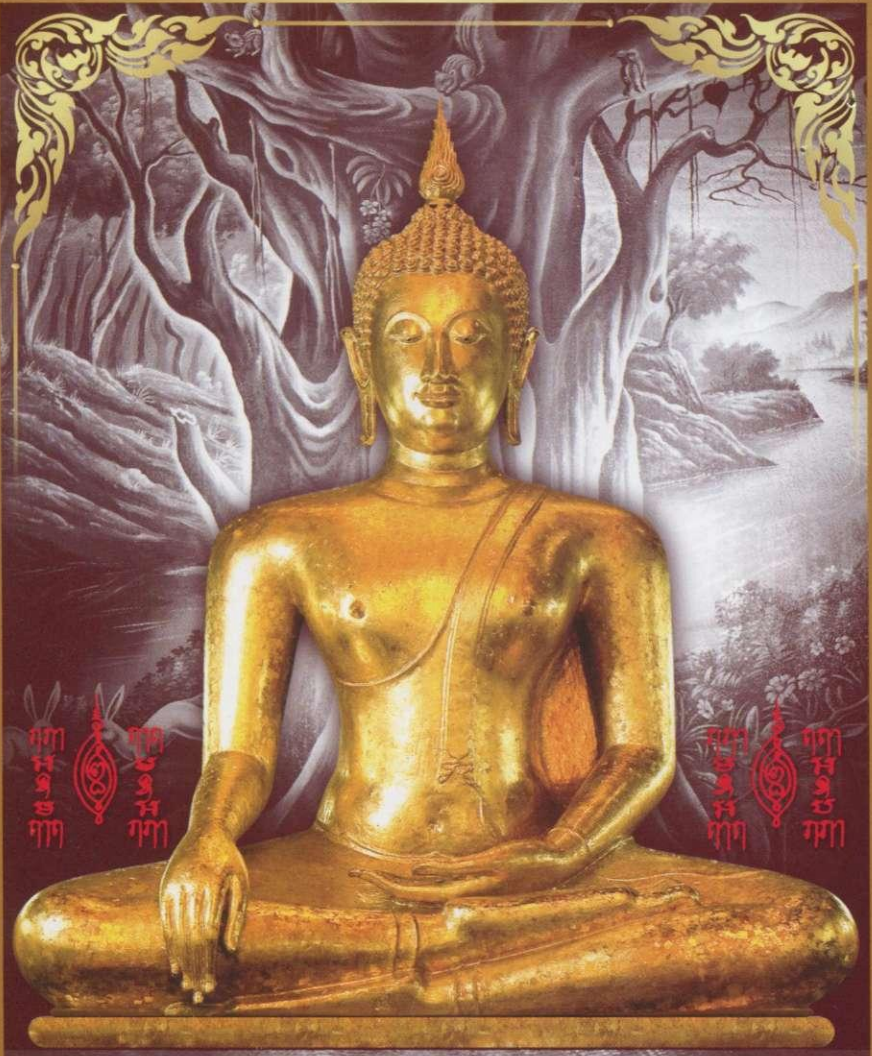
สร้างจำนวนจำกัด ติดต่อสอบถามได้ที่ พระครูปลัดอนันต์ อินฺทปญฺโญ ๐๘๑-๙๒๕-๒๘๔๔

กำหนดการ

๙ ต.ค. ๕๖	เวลา ๑๓.๐๐ น.	ประมูลร้านค้าของหนัก (ชิงช้า ม้าหมุน)
๑๒ ต.ค. ๕๖	เวลา ๐๙.๐๐ น.	ประมูลร้านค้าของเบา (เสื้อผ้า ของเล่น ของกิน)
๑๕ ต.ค. ๕๖	เวลา ๑๐.๓๙ น.	พิธีเปิดงานประเพณีรับบัว(ราชาแห่งฤกษ์)
๑๖ ต.ค. ๕๖	เวลา ๐๘.๐๐ น.	ขบวนแห่หลวงพ่อโตทางรถ
๑๗ ต.ค. ๕๖	เวลา ๐๘.๐๐ น.	ขบวนแห่หลวงพ่อโตทางเรือ
	เวลา ๐๙.๓๐ น.	การแข่งขันเรือพาย ชิงถ้วยพระราชทาน
๑๘ ต.ค. ๕๖	เวลา ๐๗.๐๐ น.	พิธีโยนบัว สักการะองค์หลวงพ่อโต
		ชมประกวดขบวนเรือสวยงาม

ชมมหรสพ ฟรี ตลอดงาน เลือกซื้อสินค้าจากร้านค้ามากมาย

(งดการขายสุรา ของมึนเมา การพนัน การพนันประเภทสองทุกชนิด ตามกฎมหาเถรสมาคม)

ประวัติหลวงพ่อโต

และประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

หลวงพ่อโตผ่องผุดพิสุทธิ์ใส ผ่องอำไพเกษมสุขทุกแห่งหน
เรืองรองฤทธิ์อภิญญาบันดาลดล
เป็นมิ่งขวัญอันมงคลสถิตอยู่คู่บางพลี

www.watbangpleeyainai.org

วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง ๒๕๕๖

หยุดนิ่ง แม้พยายามออกแรงจ้ำและพายกันสักเท่าใด แพนั้นก็หาได้ขยับเขยื้อนไม่ ชาวบ้านที่มากับเรือและชาวบางพลีต่างตระหนกตกใจระคนอัศจรรย์ใจยิ่ง ต่างพากันก้มกราบนมัสการด้วยความเคารพศรัทธา และพร้อมใจกันอาราธนาจิตอธิฐานว่า ***"ถ้าหลวงพ่อจะโปรดคุ้มครองชาวบางพลีให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ก็ขออาราธนาอัญเชิญองค์ท่านให้ขึ้นจากน้ำได้โดยง่ายเถิด"*** และความมหัศจรรย์ก็บังเกิด ซึ่งใช้กำลังคนไม่มากนักก็สามารถอาราธนาพระพุทธรูปนั้นขึ้นจากน้ำได้อย่างง่ายดาย ชาวบ้านต่างเลื่อมใสศรัทธาในบารมีศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างยิ่งและได้อัญเชิญท่านขึ้นไปประดิษฐานในพระวิหาร แต่ต้องชะลอขึ้นข้ามฝาผนังวิหาร เพราะขณะนั้นหลังคาพระวิหารยังไม่สร้าง และประตูวิหารมีขนาดเล็ก หลังจากนั้นท่านได้ประดิษฐานอยู่ในพระวิหารเรื่อยมา ครั้นต่อมาได้มีการทำนุบำรุงพระวิหารอีก เพื่อสร้างเป็นอุโบสถที่ถาวรจึงต้องชะลอองค์ท่านมาพักไว้ยังศาลาชั่วคราว จนกระทั่งได้สร้างอุโบสถสำเร็จแล้ว จึงได้อาราธนาท่านไปประดิษฐานไว้ในอุโบสถ เพื่อเป็นพระประธานของวัดบางพลีใหญ่ใน

อภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโตมีคณานับ ดังเช่นในด้านรักษาอาการผู้เจ็บป่วย โดยเมื่อนำน้ำพระพุทธมนต์หลวงพ่อโต ไปรักษาเพื่อเป็นสิริมงคล ปรากฏว่าอาการทุเลาลงจนหายเป็นปกติ หรือแม้กระทั่งเหรียญบูชาหลวงพ่อโตก็เป็นที่เลื่องลือในความศักดิ์สิทธิ์เช่นกันเพราะชาวบ้านนำมาสวมใส่แก่บุตรหลานของตน จนมีเรื่องเล่าสืบมาว่า เมื่อบุตรหลานพลัดตกน้ำกลับลอยตัวได้โดยไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นหลวงพ่อโตยังได้แสดงปาฏิหาริย์ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐ กล่าวคือ องค์พระซึ่งเป็นทองสำริดกลับนิ่มเฉกเช่นเนื้อมนุษย์ จนเป็นข่าวสะพัดทั่วหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ และชาวบ้านผู้เลื่อมใสศรัทธาจากทั่วทุกสารทิศพากันมาชื่นชมบารมี ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ ได้เกิดปรากฏการณ์เช่นนี้อีกครั้ง ซึ่งนับเป็นเรื่องมหัศจรรย์ ทุกวันนี้ชาวบางพลีต่างศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์และบารมีของหลวงพ่อโตที่คุ้มครองชาวตลาดบางพลีให้รอดปลอดภัยจากอัคคีภัย ในขณะที่ชุมชนโดยรอบ ล้วนแต่เคยประสบอัคคีภัยมาแล้วทั้งสิ้น หลวงพ่อโตจึงสถิตอยู่ในความเคารพบูชา และมวลมหาศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ต่างเดินทางมากราบไหว้ ขอพรเพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว อีกทั้ง ***"องค์หลวงพ่อโต"*** ถือเป็นศุภสิริมิ่งมงคลของชาวบางพลีมาโดยตลอด

ภาพพิมพ์หลวงพ่อโต
ออกบูชาเมื่อ
พุทธศักราช ๒๔๗๔

ประวัติหลวงพ่อโต จากปาฏิหาริย์ สู่ศรัทธาแห่งธรรม

ประวัติหลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ

หลวงพ่อโต เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (ปางสะดุ้งมาร) ลักษณะเบิกพระเนตร ขัดสมาธิราบ สร้างขึ้นด้วยศิลปะสมัยสุโขทัย วัสดุสัมฤทธิ์ลงรักปิดทอง มีขนาดหน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ ตามตำนานประวัติ กล่าวว่า ประมาณกาล ๒๐๐ กว่าปีล่วงมาแล้ว พระพุทธรูป ๓ องค์ บังเกิดปาฏิหาริย์ไหลล่องรอนแรมมาตามลำน้ำเจ้าพระยาตลอดมา มาตรว่า ประชาราษฎรเมื่อสมัยอยุธยาอาราธนาลงสู่แม่น้ำสำคัญนี้ เพื่อหลบหลีกหนีข้าศึกและภัยสงครามอันตรายจากพม่า พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์นี้ได้ลอยมาตามลำน้ำเรื่อยมา แลเมื่อผ่านที่ใด ด้วยอิทธิปาฏิหาริย์เป็นที่โจษจันกันทั่ว สถานที่นั้นๆ จึงจะมีชื่อเรียก เกี่ยวเนื่องกับองค์พระโดยตลอด เช่น ***"ตำบลสามแสน*** หรือ ***สามเสน", "สามพระทวน*** หรือ ***สัมปทวน"*** และ ***"บางพระ"*** เป็นต้น ซึ่งท่านสุนทรภู่กวีเอกของโลก ยังได้พรรณนาไว้ในเรื่องนิราศพระบาท ว่า...

ถึงสามเสนแจ้งความตามสำเหนียก เมื่อแรกเรียกสามแสนทั้งกรุงศรี
ประชุมฉุดพุทธรูปในวารี ไม่เคลื่อนที่ชลธารบาดาลดิน
จึงสาบนามสามแสนเป็นชื่อคุ้ง เออชาวกรุงกลับเรียกสามเสนสิ้น
นี่หรือรักจะมิน่าเป็นราคิน แต่ชื่อดินเจียวยังเรียกเป็นหลายคำ
ขอใจนุชที่ฉันสุจริตรัก ให้แน่นหนักเหมือนพุทธรูปเลขาขำ
ถึงแสนคนจะมาวอนชะอ้อนนำ สักแสนคำอย่าให้เคลื่อนจงเหมือนใจ

ภายหลังพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้รับการอาราธนาขึ้นประดิษฐานในวัดต่างๆ ดังนี้

- ***หลวงพ่อบ้านแหลม วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม*** อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๑
- ***หลวงพ่อโสธร วัดโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา*** อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๒ เป็นองค์กลาง
- ***หลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ*** อาราธนาขึ้นจากน้ำ องค์ที่ ๓ เป็นองค์น้องเรียงกันมาตามลำดับ

สำหรับพระพุทธรูปองค์สุดท้ายได้ล่องไปตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วปาฏิหาริย์บังเกิด ลอยวกกลับเข้ามาในลำคลองสำโรง ชาวบ้านที่พบเห็นต่างอัศจรรย์ใจในความศักดิ์สิทธิ์ จึงพากันอาราธนาให้ขึ้นที่ปากคลองสำโรง แต่พระพุทธรูปก็ไม่ไหวติง และในที่นั้นมีชายปัญญาดีคนหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า คงเป็นด้วยบุญญาภินิหารของพระพุทธรูป แม้จะใช้กำลังผู้คนเป็นจำนวนมากมายสักเพียงใด คงฉุดลากขึ้นฝั่งไม่สำเร็จเป็นแน่ ควรจะเสี่ยงทายต่อแพผูกชะลอกับองค์พระพุทธรูปไว้แล้วใช้เรือพายฉุดให้ลอยมาตามลำน้ำสำโรง พร้อมอธิษฐานว่า ***"หากท่านประสงค์จะขึ้นโปรดที่ใด ก็ขอจงได้แสดงอภินิหารให้แพที่ลอยมา จงหยุด ณ ที่นั้นเถิด"*** เมื่อชาวบ้านทั้งหลายได้เห็นพ้องต้องกันดีแล้ว จึงพร้อมใจกันทำตามนั้นแล้วใช้เรือพายทั้งสิ้น ช่วยกันจ้ำพายจูงแพลอยเรื่อยมาตามลำคลอง เป็นที่น่าประหลาดใจว่าเรือที่ใช้ลากจูงมานั้นล้วนแต่มีชื่อแปลกหู เช่น ม้าน้ำ เป็ดน้ำ ตุ๊กแก ฯลฯ พร้อม-กันนั้นจัดให้มีละครเจ้ากรับ รำถวาย และการละเล่นอื่นๆ ครื้นเครงมาตลอดทั้งลำน้ำ ครั้นแพลอยมาถึงบริเวณหน้าวัดพลับพลาชัยชนะสงครามหรือวัดบางพลีใหญ่ใน แพที่ผูกชะลอองค์ท่านก็เกิด

เสด็จพระราชดำเนิน
ถวายผ้าพระกฐินส่วนพระองค์
ณ วัดบางพลีใหญ่ใน
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๕๐๔

ประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

เดิมชื่อว่า วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม วัดบางพลีใหญ่ใน อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกของ จังหวัดสมุทรปราการ ณ ริมคลองสำโรง เป็น วัดโบราณ มาตั้งแต่สมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อพุทธศักราช ๒๓๒๐ ต่อมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา (เขตที่ได้พระราชทานแก่สงฆ์ สำหรับใช้เป็นสถานที่ประกอบสังฆกรรม) เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๒ ได้รับพระราชทานให้ยกวัดบางพลีใหญ่ใน เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีพื้นที่กว่า ๔๐ ไร่ และที่ดินที่เจ้าของอุทิศให้แก่วัดหรือพระพุทธศาสนา ๔๐ ไร่ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๓ ได้จัดซื้อที่ดินเพิ่มเป็นจำนวน ๙ ไร่ ๒ งาน ๕๓ ตารางวาและในปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ ได้จัดซื้อที่ดินเป็นจำนวน ๓ งาน ๗๒ ตารางวา *โดยพระโสภณพัฒนากร (จรัล สิริธมฺโม)* รวมเป็นที่ธรณีสงฆ์ทั้งสิ้น ๙๐ ไร่ ๒ งาน ๖ ตารางวา ในครั้งอดีตใช้ชื่อว่า วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม โดยประชาชนทั่วไปเรียกว่า วัดใหญ่ หรือวัดหลวงพ่อโต จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีจารึก กล่าวว่า วัดแห่งนี้สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยา ๒ ครั้ง ในปีพุทธศักราช ๒๑๑๒ และต่อมาในสมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ทรงกอบกู้อิสรภาพ และมีชัยในสงครามอีกหลายต่อหลายครั้ง จนสร้างให้อาณาจักรของไทยแข็งแกร่งและแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ณ กาลหนึ่งพระองค์ทรงยาตรากองทัพ ขับไล่อริราชศัตรู ที่ถอยร่นมาทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยา จนถึงตำบลหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏนาม พระองค์ทรง สั่งให้หยุดทัพ พักทหารกล้าและไพร่พล พร้อมทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงหาฤกษ์ยาม อันเป็นนิมิตตามตำรับพิชัยสงคราม กล่าวคือ ตามประเพณีมีการปลูกศาลเพียงตาครบพร้อมทั้ง เครื่องเซ่นสังเวยมี ข้าวตอก ดอกไม้ สัตว์สี่เท้า สัตว์สองเท้า ขนมต้มขาว ขนมต้มดำ ขนมต้มแดง ฯลฯ พร้อมทั้งอัญเชิญพระแสงปืน พระแสงดาบ และสรรพวุธ เพื่อเข้าพิธีพลีกรรมบวงสรวงนี้ พร้อมทั้งตั้งสัจจะอธิษฐานต่อเทวาอารักษ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่า ***"ถ้าหากพระองค์ยังมีบุญญาธิการปกครองไพร่ฟ้า ประชาชน พร้อมทั้งบ้านเมือง ให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ขอให้พระองค์จงมีชัยชนะ ต่ออริราชศัตรูทั้งมวล"*** ***ครั้นเมื่อพระองค์ทรง กรีฑาทัพรบได้ชัยชนะ จึงทรงยาตราทัพกลับสู่ กรุงศรีอยุธยาย้อนกลับมาทางเดิม ณ ตำบลที่ไม่ปรากฏนาม ซึ่งพระองค์ทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงไว้นั้น ทรงรับสั่งให้สร้างพลับพลาขึ้นไว้เป็นอนุสรณ์สถานในชัยชนะของพระองค์ และทรงขนานพระนามว่า "พลับพลาชัยชนะสงคราม"*** ต่อมาชาวบ้านในละแวกนั้นพร้อมใจกันร่วมสร้างวัดขึ้น ณ บริเวณพลับพลานี้เพื่อเป็นพุทธบูชา และเรียกชื่อวัดแห่งนี้ว่า ***"วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม"*** ส่วนตำบลที่มีชื่อว่า "บางพลี" เนื่องมาจากสาเหตุที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวง ดังนั้นชาวบ้านทั้งหลาย จึงเรียกว่า ***"บางพลี"*** และจึงเรียกวัดพลับพลาชัยชนะสงคราม อีกนามว่า ***"วัดบางพลี" "วัดบางพลีใหญ่ใน"*** หรือ ***"วัดหลวงพ่อโต"*** เนื่องจากเป็นวัดที่อยู่ด้านใน มีอาณาเขตกว้างขวางและเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์ใหญ่ คือ หลวงพ่อโต ซึ่งนับเป็นมิ่งขวัญของวัด ต่อมาด้วยศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ได้มีการก่อสร้างวัดขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านนอกจึงชื่อว่า ***"วัดบางพลีใหญ่กลาง"***

ภาพถ่ายทางอากาศ บริเวณวัดบางพลีใหญ่ใน ปีพุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามเจ้าอาวาสของวัดบางพลีใหญ่ใน

๑. พระอธิการจันทร์
๒. พระอธิการดำ
๓. พระอธิการจันทร์
๔. พระอธิการเสน
๕. พระอธิการไสว
๖. พระปลัดกุ่ย สุทัศโน
๗. พระมหารัตน์
๘. พระครูพิศาล สมวัฒน์ (ม้วน สุเมโธ งามขำ) อดีตเจ้าคณะอำเภอบางพลี
๙. พระครูวุฒิธรรมสุนทร (พุฒ ธมฺมิโก แย้มสบาย) อดีตเจ้าคณะตำบลบางพลี
๑๐. พระครูโสภณธรรมานุกูล (โพธิ์ ศรีนาค) อดีตเจ้าคณะตำบลบางพลี
๑๑. พระโสภณพัฒนากร (จรัล สิริธมฺโม วงษ์ดี) เจ้าคณะตำบลบางพลี เจ้าอาวาสพระอารามหลวง องค์ปัจจุบัน

วัดบางพลีใหญ่ใน ยังได้เป็นสถานที่ในการรับเสด็จ

- **วันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๔** พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฟ้าหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ร่วมในการเสด็จทรงทอดผ้าพระกฐินต้น
- **วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๓** สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีการเปิดอาคารเฉลิมพระเกียรติ ๕๐ พรรษา โรงเรียนวัดบางพลีใหญ่ใน
- **วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗** สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพนายเอม ภู่ทอง จ.ภ.
- **วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓** สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพ นางนิ่ม ภู่ทอง จ.ภ.

จากครั้งอดีตจวบจนปัจจุบันสมัยและกาลอนาคตเบื้องหน้า

องค์หลวงพ่อโตและวัดบางพลีใหญ่ใน ยังคงเปรียบประดุจ
เสมือนสิ่งล้ำค่าแห่งศรัทธา ที่ประดิษฐานอยู่คู่บ้านคู่เมือง
ของชาวสมุทรปราการ และพุทธศาสนิกชนทุกคนอย่างไม่เสื่อมคลาย

ประเพณีรับบัว

ประเพณีรับบัวเป็นประเพณีเก่าแก่สืบทอดกันมาแต่โบราณของชาวอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในครั้งอดีต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชาวบ้านจำนวนหนึ่ง ตั้งถิ่นฐานพำนักอาศัยอยู่โดยแบ่งเป็น ชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ ซึ่งประกอบสัมมาอาชีพแตกต่างกันออกไป ครั้งหนึ่งได้ร่วมปรึกษาหารือและมีความเห็นพ้องต้องกันว่า จะร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่รกร้าง เต็มไปด้วยป่ารกนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม กล่าวคือในขณะนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของลำคลอง ล้วนรายรอบไปด้วย พงอ้อ กอแขม และวัชพืชนานาพันธุ์ อีกทั้งยังมีบรรดาสัตว์อันตรายในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ส่วนทางทิศใต้นั้นมีป่าแสมล้อมรอบ น้ำมีสภาพเป็นน้ำเค็ม และส่วนทางทิศเหนือประกอบด้วยบึงใหญ่ที่มีบัวหลวงงอกงามหนาแน่นอยู่ทั่วบริเวณ

ชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ จึงลงแรงร่วมใจ พัฒนาผืนดินบริเวณนั้นอย่างแข็งขันเรื่อยมา จนกระทั่งมาบรรจบกับทางสามแยก คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประกอบด้วยปากน้ำลำคลอง ๓ สาย คือ คลองสลุด คลองชวดลากข้าว และคลองลาดกระบัง ทั้ง ๓ ฝ่าย จึงกระทำการตกลงและมีความเห็นว่า จะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามลำคลองทั้ง ๓ สายนี้ ด้วยประสงค์จะทดลองเพื่อได้รู้ถึงภูมิประเทศทั้งหมดว่า ที่ใด ทิศทางใดจะเหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการค้าขายและเกษตรกรรมมากกว่ากัน จึงแยกย้ายกันไปดังนี้ ชาวไทยไปตามคลองชวดลากข้าว ชาวลาวไปตามคลองสลุด และสุดท้ายชาวรามัญไปตามคลองลาดกระบัง

จนกระทั่งระยะเวลา ๒ - ๓ ปีถัดมา ชาวรามัญที่แยกไปประกอบอาชีพ ณ คลองลาดกระบัง เริ่มมีรายได้และผลผลิตที่ตกต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาจากศัตรูพืช จำพวกนกและหนูชุกชุม เข้ามาทำลายพืชสวนไร่นาบังเกิดความเสียหายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจที่จะอพยพโยกย้ายกลับสู่ถิ่นฐานเดิม คือฝั่งบ้านปากลัด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดการเดินทางในช่วงย่ำรุ่ง ของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ พร้อมกับได้ชักชวนกันเก็บดอกบัวหลวงในบึงบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมากมาย เพื่อเตรียมนำไปบูชาพระคาถาพัน ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับได้บอกความปรารถนาต่อชาวไทยที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดีว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ในปีต่อๆ ไปนั้น ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกันรวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวงไปไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน) พร้อมมอบให้กับพวกตน (ชาวรามัญ) เพื่อนำไปเป็นดอกไม้สำหรับเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาต่อไป ด้วยน้ำใจไมตรีของชาวไทยที่มีต่อชาวรามัญเสมอมา จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำตามที่ชาวรามัญได้ร้องขอไว้ หลังจากนั้นชาวรามัญจึงได้พากันกราบนมัสการหลวงพ่อโต อีกทั้งยังอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์ติดตัวไปด้วยเพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วจึงได้ลากลับบ้านปากลัด เพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระคาถาพัน ที่ปากลัดต่อไป

ในปีต่อมาเมื่อครบกำหนดวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ อีกครั้ง ชาวไทยจึงได้ช่วยกันเก็บรวบรวมดอกบัวหลวงมาไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน) ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับชาวรามัญ ซึ่งชาวรามัญได้เดินทางมารับดอกบัวหลวงเหล่านั้นในเวลา ๓.๐๐ - ๔.๐๐ นาฬิกา ทุกครั้ง ด้วยการโดยสารเรือขนาดใหญ่จำนวนหลายสิบลำซึ่งแต่ละลำสามารถบรรจุคนได้ถึง ๕๐ - ๖๐ คน และทุกครั้งที่เดินทางมานั้นชาวรามัญพร้อมใจกันส่งเสียงร้องรำทำเพลงล่องมาตามลำน้ำ เพิ่มความครื้นเครงสนุกสนานตลอดเส้นทาง แสดงถึงไมตรีจิตและมิตรภาพที่มอบให้แก่กันเสมอมา พร้อมกันนี้ชาวไทยจึงได้จัดเตรียมสำรับคาวหวานนานาชนิดไว้รับรองอย่างเพียบพร้อม เมื่ออิ่มหนำสำราญกันครบถ้วนแล้วชาวรามัญจึงนำดอกบัวหลวงไปบูชาหลวงพ่อโตในวิหารของวัด และอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์กลับไปยังบ้านเรือนของตน เพื่อความเป็นสิริมงคล และนำดอกบัวหลวงอีกส่วนหนึ่งกลับไปบูชาพระคาถาพัน ณ วัดของพวกตนเองต่อไป และด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นประวัติความเป็นมาของ ***"ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก"*** ประเพณีอันดีงามที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน

พระโสภณพัฒนากร (จรัล สิริธมฺโม)
เจ้าคณะตำบลบางพลี
เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

เกิด วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๙๕ ณ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ
อุปสมบท ที่วัดบางพลีใหญ่ใน จ.สมุทรปราการ การศึกษาวิทยฐานะ น.ธ.เอก

ตำแหน่งปัจจุบัน

เจ้าคณะตำบลบางพลี (๔ ตุลาคม ๒๕๕๐)
เจ้าอาวาสพระอารามหลวง (๑๘ กันยายน ๒๕๕๕)

เกียรติคุณที่ได้รับ

พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับพระราชทานรางวัลเสาเสมาธรรมจักร
สาขาส่งเสริมการพัฒนาชุมชน ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อชุมชน
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ณ มณฑลท้องสนามหลวง

พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับการประกาศเกียรติคุณ พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ จากมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พ.ศ.๒๕๕๔ ได้รับพระราชทานตั้งสมณศักดิ์เป็น พระราชาคณะชั้นสามัญ
ในราชทินนามที่ "พระโสภณพัฒนากร" (๕ ธันวาคม ๒๕๕๔)

พ.ศ.๒๕๕๕ ได้รับพระบัญชาเป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวง

ท่านเจ้าคุณ พระโสภณพัฒนากร
พระนักพัฒนา
แห่งลุ่มน้ำสำโรงของประชาชนชาวบางพลี

ร่วมกราบไหว้องค์หลวงพ่อโต

งานสมโภช/ประเพณี อย่างยิ่งใหญ่ ประจำปี ๒๕๕๖

วัน	งาน
วันที่ ๒-๑๐ ก.พ. ๕๖	เทศกาลวันตรุษจีน ทำบุญสะเดาะเคราะห์ปีชง ๒๕๕๖
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๓ (๒๔ ก.พ. ๕๖)	เทศกาลกลางเดือน ๓ - นมัสการองค์หลวงพ่อโตปิดทองพระพุทธบาทจำลอง - สวดนพเคราะห์ เสริมชะตา
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ (๒๕ ก.พ. ๕๖)	วันมาฆบูชา, เทศน์สามธรรมาสน์
แรม ๘ ค่ำ เดือน ๔ (๓ เม.ย. ๕๖)	ทำบุญอดีตเจ้าอาวาส พระครูวุฒิธรรมสุนทร
๑๓ - ๑๖ เม.ย. ๕๖	วันสงกรานต์ (๑๕ เม.ย. ๕๖ สรงน้ำพระ)
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (๒๔ พ.ค. ๕๖)	วันวิสาขบูชา, ทำบุญฉลองหลวงพ่อโตนิ่ม
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ (๒๒ ก.ค. ๕๖)	วันอาสาฬหบูชา
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ (๒๓ ก.ค. ๕๖)	วันเข้าพรรษา
ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๙ (๑๒ ส.ค. ๕๖)	ทำบุญ-สวดพระพุทธมนต์ วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ (๒๒ ส.ค. ๕๖)	วันครบรอบขึ้นเป็นพระอารามหลวง
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๐ (๑๘ ก.ย. ๕๖)	วันครบรอบรับพระบัญชาเป็น เจ้าอาวาสพระอารามหลวง
แรม ๙ ค่ำ เดือน ๑๐ (๒๘ ก.ย. ๕๖)	ทำบุญครบรอบ ๗ ปี ศาลพระพรหม
ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๕-๑๘ ต.ค. ๕๖)	เริ่มงานประเพณีรับบัว
ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๘ ต.ค. ๕๖)	ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก (วันโยนบัว)
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ (๑๙ ต.ค. ๕๖)	วันออกพรรษา
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ (๒๐ ต.ค. ๕๖)	ตักบาตรเทโวโรหณะ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (๑๗ พ.ย. ๕๖)	วันลอยกระทง
ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑ (๕ ธ.ค. ๕๖)	ทำบุญ-สวดพระพุทธมนต์ วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑ (๓๑ ธ.ค. ๕๖)	ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ พิธีสวดเจริญพระพุทธมนต์ข้ามปี

ร่วมบุญบัวหลวง หวานมะม่วงน้ำดอกไม้ ไหว้หลวงพ่อโตศักดิ์สิทธิ์
ยอดปลาสลิดบางพลี ผ่องปฐพีสุวรรณภูมิ

